

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. május 17.

Tartalom:

Mi az erkölcs?

Hogyan értsem? „a megváltás az lesz, amikor az egyedülvaló fényesség a legmélyebb sötétségbe leér”

Mi az indulat?

A kehely, mint szimbólum mit jelent?

Hogyan válhat a hibám, erényemmé?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy lehetőséget adsz nekünk arra, hogy itt négyen beszéljünk Rólad, hogy Téged minél jobban megismerjünk. Köszönjük, hogy Te soha nem szűnsz meg bennünket tanítani. Kérlek, segíts bennünket, hogy legyen fülünk, hogy meghalljuk, és értelmünk, hogy megértsük azt, amivel ma gazdagítani fogsz bennünket. Hálával és örömmel tesszük ezt, mert tudjuk azt, hogy Te vagy annak a lehetőségnek a hordozója, hogy az örök életet, az örök értékeket meglássuk. Köszönjük ezt Neked Ámen.

Ámen.

J: Ma 2020. május 17-e vasárnap napja van. Az elmúlt hét kérdése az erkölcsiség kérdése volt, hogy mennyiben vonatkoztatható az erkölcsi tevékenységnek, ha egy Jézushoz tartozó tanítvány mondjuk lecsót főz. Arról beszéltünk, hogy Jézusnak minden tettét, minden mozdulatát erkölcsi területre vonatkozóan élhetjük-e meg és vallhatjuk-e? Megpróbáltuk kibontani, hogy a hozzátartozónál hogy van ez. Az első kérdésem az lenne, hogy jutott-e valaki ebben a kérdésben valamire. Nem. Akkor vegyük újból elő a kérdést. Az első, amit meg kellene fogalmaznunk, hogy mi az erkölcs?

I: Irányultságot jelent, ami az Isten felé vagy nem az Isten felé történik.

M: Az erkölcs azt jelenti, hogy döntök a jó, illetve a Jézusi jó mellett, avagy sem. Az Istenhez való viszonyulásomat fejezi ki.

J: Döntés, amely az Istenhez való viszonyulást fejezi ki. Aki Jézushoz tartozik (és most itt nem az a kérdés, hogy vallás által vagy egyéb más módon, hanem aki önmagát Jézushoz tartozónak vagy az Istenhez tartozónak éli meg), az erkölcs vonatkozásában hova sorolható?

M: Ha valaki a jó mellett dönt, ha Jézus vagy Isten az erkölcsi jó, akkor az erkölcsös életet él.

J: Tehát az ember erkölcsi lény. Ha nem tartozik Jézushoz, erkölcsi lény-e?

M: Az ateisták is erkölcsi lények, csak az erkölcsük nem Jézushoz igazodik.

J: Aki nem tartozik Jézushoz (tehát nem az a kérdés, hogy hova tartozik az erkölcsiségében, hanem arról van szó, hogy) dönthet és dönteni tud a jó és a rossz mellett. Itt a jót és a rosszat is Jézusi értelemben fogalmazzuk meg. Tehát nem személyes vonatkozásban, hanem Jézus vonatkozásában.

M: Mindenképpen dönt, még ha nem dönt, akkor is, mert azzal dönt, hogy nem dönt.

I: Így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Ha valaki nem döntött Jézus mellett, akkor döntött Jézus ellen. Kimondhatjuk-e ezzel kivétel nélkül minden ember az erkölcs területén illetékes?

D: Igen.

J: Jézus azt mondja a Hangban, hogy „Én csak az erkölcs területén vagyok illetékes”. Mit jelent ez?

M: Azt jelenti, hogy piti, nem az erkölcs területére vonatkozó kérdéseket tettek fel, pl. hol van a karórám amit elveszítettem, ez nem erkölcsi kérdés, ezért mondta ezt.

J: Mi határozza meg azt, hogy valami erkölcsi kérdés vagy nem erkölcsi kérdés, ha azt egy erkölcs területére tartozó illető teszi fel? Mert nem az a kérdés, hogy mit kérdezett, hanem hogy mivelhogy ember, ezért ő erkölcsi lény?

Igen.

J: Akkor mi határozza meg, hogy egy erkölcsi lény, erkölcsi vonatkozású kérdést tesz fel vagy sem?

D: Nyilván a kérdés tartalma.

J: Például.

I: Minden olyan terület, ami a Vele való kapcsolatba tartozik.

J: Tehát ami ellene szól, az nem erkölcsi kérdés.

I: Arról volt szó, hogy a Hangban megkérdezik Tőle, hogy hol a karórám. Ez nem erkölcsi kérdés. De az, hogy a Jézussal való kapcsolat, az erkölcsi.

J: Egy erkölcsi lény mitől erkölcsi?

M: Hogy a jó vagy a rossz mellett tudott-e dönteni.

J: Hogy dönteni tud, ettől erkölcsi lény?

D: Igen

J: Egy erkölcsi lény mindig dönt-e?

D: Még akkor is, ha nem dönt, akkor is dönt.

J: Van-e olyan létállapota, van-e olyan pillanata, ami nem a döntésén múlik?

Nincs.

J: Akkor az ember, mint erkölcsi lény, a léte minden pillanatában erkölcsi lény?

D: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Tud-e olyat tenni, ami nem az erkölcs területére tartozik az, aki minden pillanatában erkölcsi lény?
- D: Akkor ebből az következik, hogy a karórának is muszáj 😊😊
- I: Csak az nem annak a döntésnek a kérdése, hogy az Istenhez tartozom vagy nem.
- J: Így van.
- I: Azért nem soroltuk az erkölcs területére, mert nem az Istenre való irányultságomat határozza meg a karórák holléte.
- J: De azt mondtuk, hogy ha valaki erkölcsi lény, akkor annak minden vonatkozása az erkölcs területén illetékes. Mivelhogy erkölcsi lény. Másképp fogalmazok. Az ember, gondolkodó lény-e?
- D: Igen.
- J: Van-e a létének olyan pillanata, amikor a gondolkodását nélkülözi?
- D: Van, amikor alszik.
- J: Tévedsz. Nem a tudatos gondolkodást fogalmazza meg. Mondhatnám azt is, hogy az ész munkája. Aki gondolkodik, és folyamatosan gondolkodik az ember, az embernek – lehet, hogy nem gondol rá -, de mindig van egy benső monológja, egy megállapíthatatlan, folyamatos, benső monológja. És van egy külső verbális kommunikációja. A kettő nem fedi egymást és nem ugyanaz, de mind a kettőnek a forrása a tudat, vagyis a gondolkodás. A tudat terméke a gondolkodás? A tudat soha nem szűnik meg dolgozni, sem itt, sem a másvilágon. Folyamatos, állapotszerű. Mondhatom-e, azt hogy az embernek valamely tevékenysége nem tudatos?
- D: Hát a tudat alatti?
- J: A tudat alatti is tudatos. Ugyanott tartunk, mint az erkölcs vonatkozásában, ez egy hasonlat. Hogy ha az ember a tudatát nem tudja kiiktatni, akkor az erkölcsi lényegét ki tudja iktatni?
- D: Nyilván nem.
- J: Mert minden pillanatban dönt, akár tudatosan, akár tudattalanul dönt, de dönt. Dönt arról, hogy megfogom a tollat, írok egy sort, odateszem a szám elé a kezem, ha tüsszentek vagy nem. Ez mind-mind tudatos és tudatalatti, de döntéshez tartozik. Az erkölcsisége is? Mivelhogy az ember nem tudja magát az erkölcsiségétől elvonakoztatni, és ez nem azt jelenti, hogy a jó vagy a kevésbé jó irányába, mert mind a kettő az erkölcs területére tartozik. Akkor van-e olyan terület, ami nem mondható erkölcsinek? Itt az a kérdés, és talán úgy tudnám megvilágítani, hogy az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

erkölcsiségnek vannak nyilvánvaló és kevésbé nyilvánvaló vonatkozásai. Nem egyforma súlyúak. Ha lecsót főzök, az erkölcsiségében nem olyan súlyú, mint amikor leülök Jézust tanulni. Vagy nem olyan súlyú, amikor eldöntöm hogy megölök valakit. Nem egyforma a súlya, kevésbé nyilvánvaló a lecsófőzésnek az erkölcsi tartalma, mint annak, ha Jézust tanulom, de nem mondhatom nem erkölcsinek, talán kimondhatom, hogy azért, mert aki teszi, az erkölcsi lény. A kutya tud-e olyasmit tenni, ami nem kutyás?

D: Nyilván nem.

J: Az ember nem tud olyat tenni, ami nem emberi. Ha az ember erkölcsi lény, akkor nem tud olyat tenni, ami nem tartozna az erkölcs vonatkozásában közvetlen vagy közvetett módon. Megszokta az ember azt, hogy akkor erkölcsi, ha erkölcsösen él, tehát azt a jót teszi, amit egy társaság, egy vallás vagy valakik azt jónak látják. Akkor ő abba az erkölcsbe beletartozik. Valóban, mert az erkölcsnek többfajta vonatkozása van, van ilyen erkölcs, meg olyan erkölcs. Az erkölcs lényegében, amit mi fogalmazunk meg, hogy az ember erkölcsi lény, melyik területre vonatkozik?

I: Istenhez tartozás.

J: Az Istenhez tartozás a teremtettsége folytán. Mi abban hiszünk, hogy az ember egy teremtett lény. És az által, hogy teremtett, ez által lett erkölcsi lény. Ettől függetlenül a világban élő, aki nem ebben gondolkodik, az nem szükségszerűen látja ezt, hogy ő erkölcsi lény lenne. Ha egyszer nem ért el odáig. Attól függetlenül, az Isten oldaláról ő még az marad. Mert ha csak az lenne erkölcsi lény, aki az Istenhez tartozik, akkor milyen alapon kerül a másik a kárhozatba? Vagy milyen alapon viszi magát a kárhozatba? Nyilván azon az alapon, hogy attól a területtől, ami az Istent jelenti, ő elhatárolódott. Én azt gondolom most erről, hogy igen, ha egy tanítvány lecsót főz, attól, hogy ő Jézushoz tartozik, a tette erkölcsi területen marad, még akkor is, ha nem közvetlen módon, hanem csak közvetett módon. Ha egy jó ember főzi a lecsót...

D: Jó ember alatt Istenhez tartozóra gondolsz?

J: Nyilván. Akkor ezt az Istenben teszi.

M: A lecsófőzés mehet szívesen és örömben, egy Jézusi lelkületben, és lehet unottan, hogy a fene egye meg, már megint főznöm kell. Tehát, hogy az ember, amit tesz, azt hogyan teszi.

J: Ehhez hozzá kell tennem, hogy a Jézusi lelkületű is teheti ezt unottan, mert éppen a háta közepére nem kívánja, vagy fáradt, vagy úgy érzi, hogy kihasználják. De ettől függetlenül, mivel ő maga erkölcsi lény, minden tette az erkölcs területére tartozik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Nekem ez új. Nekem ehhez át kell alakítanom a gondolkodásomat, mert én eddig nem így gondoltam. Azt éreztem eddig, hogy nincs erkölcsi tartalma annak, hogy az ember lecsót főz, de igyekszem átalakítani a gondolkodásomat hozzá.
- J: Konkrétan mondhatjuk-e, hogy attól, hogy megfőzöm a lecsót, attól Istent szeretőbb nem leszek? Attól nem leszek Istent szeretőbb, de mert Istent szerető vagyok, ezért abban a lelkületben főzöm meg.
- D: Mert Istent szerető vagyok, ezért erkölcsi lény vagyok.
- J: Nem azért, azért, mert teremtett lény vagy.
- M: A teremtettséged hordozza az erkölcsiségedet. Az, hogy neked döntened kell Isten mellett vagy nem Isten mellett döntesz. A teremttségünkben benne van a döntés szükségessége, megléte. Ember a nélkül nem létezik.
- J: A döntés lehetőség hordozza az erkölcsiséget.
- I: Ez azért nehéz, mert nem az embernek az egyszeri döntései, amiben az Istent jobban megismeri vagy a Vele való kapcsolatban gazdagodik, nem az által lesz erkölcsi lény. Mert azért azzal, hogy te bármilyen hétköznapi cselekményt is csinálsz, attól nem leszel Istent szeretőbb, és azért ebből tevődik össze az életünk egy komoly része.
- J: Még ezen is túl tudunk menni, mert a „P”-vel való beszélgetésben felszínre került az az anyag, amit most próbálok meg olvashatóvá tenni, a Frederick Myers-nek az anyaga, aki egy olyan elhalt illető az 1850-es évek végén, aki előtte is a másvilági élettel foglalkozott tudós létére. Meghalt és egy médiumon keresztül a Geraldine Cumminson keresztül folyamatosan mondta az anyagát. Ez az anyag többek között azt is megfogalmazza és pontosan arról beszéltünk, hogy minden létsíkon dönt a lélek, hogy felfelé megy tovább vagy lefelé. Tehát a döntés az Istenhez tartozásban, az irányultságban nem egy egyszeri döntés, hanem a létnek a hozadéka. Tehát maga a döntés hordoz egy olyan súlyt, hogy az embernek az Isten mindig megadja ezt a lehetőséget, mindig dönthet önmaga felől.
- M: Ezt hogy érted? Aki már feljebb van?
- J: Ez így nem igazán jó, hogy feljebb, átkerül abba a létsíkba, amelyik az ő lelkületének megfelelő. Ami azt a leginkább kifejezi abban a létsíkban. Számtalan ilyen létsík van, és abban a szellemi létsíkban, miután egy csomó dolgon átment, a végén dönt arról, hogy felfelé vagy lefelé akarok tovább menni a lét létráján.
- M: Az nem lehet, hogy lent egyszer már döntöttem?
- J: Akkor már a lenti döntései már nem meghatározóak olyan értelemben, hogy véglegesnek tekinthetők.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Odaát ugyanúgy vannak a krampusz meg a satöbbi?
- J: Nem ilyen végletesen egyszerű ez a kérdés, hogy krampusz és világosság, sötétség és világosság, mert a kettő között annyi árnyalat van, ahány ember létezik.
- D: Például, ha valaki eljut egy létsíkra és lefelé dönt, az mit jelnet?
- J: Hogy a lefelé való irányultságát vitte magával.
- D: Hogy leszületik a Földre?
- J: Tehát, valaki elmegy úgy a Földről, hogy egy gonosz ember volt. De a gonoszságának nem azt a következményeit szükséges neki átélni, hogy ő mint egy büntetésben élje meg magát odaát, hanem inkább a segítség és a szeretet veszi őt körül, hogy mi az, ami őt ebből kilendítheti. De nem szükségszerű, hogy ez fogjon rajta. Többnyire van egy olyan álom-illúzió létállapot, ahol ebben az álom-illúzióban az ember, mint egy álom-illúzióban találkozik a Földön eltöltött életének az ilyen vagy olyan eseményeivel. De mint egy álomban. Mint egy pihenésben. Mint egy feloldódásban. Egy idő után ezekben a létsíkokban, miután ezek folyamatosan és állapotszerűen jönnek, megelégedi, megcsömörlik tőle és tovább akar lépni. Itt kell neki eldönteni, hogy felfelé vagy lefelé. Hogy azt a lelkületet, amit a magáénak mondhatott eddig, azt tovább akarja vinni, tovább akarja kiélni, vagy meglát valami más kiutat is, a maga számára. Ez a gonosz ember volt. Logikus, elég komoly az eshetősége annak, hogy ő nem a fény felé fog menni, főleg akkor, ha addig arról az égadta világon semmit nem tudott és nem is tud ott sem, és semmi más nincs benne, előtte, mint a saját tapasztalatai, álmái, vágyai és illúziója. Ki, merre van irányulva. Meghal egy templomba járó, nagyon komoly hívő ember, aki az Istent imádja, mindent megcsinál, stb., és ő is egyfajta álom-illúzió állapotába kerül (ezt senki nem kerüli ki), amiben itt a földi életének a tapasztalataival szembesül, amíg oda nem kerül, hogy most döntenem kellett. Valószínűleg abban az irányban dönt, ami addig is meghatározta, ami inkább örömet okozott neki, amit érdemesnek lát. És ő azt mondja, hogy felfelé megyek. Ez a felfelé, nem szükségszerűen az Isten felé jelenti a konkrét, a valóságos Isten felé, lehet, hogy a vallásában való továbblépésben látja a kibontakozását. Mondja ez az anyag.
- M: Hát, én egy kicsit kételkedem, hogy ez így van. Ezzel még barátkoznom kell.
- J: Az élet itt a Földön eléggé sokrétű, sokszínű?
- D: Igen.
- J: Hát gondolj bele, hányféle ember él itt, a másvilág miért lenne silányabb?
- M: Nem a sokféleségről beszélek, hanem a döntésről.
- J: A döntéseik fogalmazzák meg a sokféleséget.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: De abban hogy én Istenhez akarok tartozni, az Ő gyermeke vagyok, Őt akarom megismerni, az Ő szeretetét akarom megvalósítani.

J: Az afrikai bennszülött a totemoszlopban nem az istent látja?

M: De nem a valóságos Istent.

J: De nem az a kérdés. Te csak a saját gondolkodásodban vagy hajlandó gondolkodni. Nem vagy képes megérteni a másikat.

M: Elhiszem, hogy van ilyen, de én a saját a bőrömet viszem a vásárra, nem a másikat.

J: De most nem a tiédre van szó, hanem az emberről van szó, a lehetőségekről, döntésekről, az Isten végtelen sokszínű világáról, az Ő szeretetéről, a minden lehetőség forrásáról.

J: Mehetünk tovább?

D: 14. Beszélgetés Gittával, 75. oldalon az egyik, 66. oldal a másik könyvben:

„Hírt mondok néktek:

A Megváltás az lesz,

amikor az EGYEDÜLVALÓ FÉNYESSÉG

a legmélyebb sötétségbe leér.

Mi mindnyájan ezen munkálkodunk örömmel és hálával.

Hálával!

Álmodókból ébresztőkké váltok.

Odáig kell eljutnotok,

ha csak rátok néz valaki, felébred tőle.”

Ennek az első részét szeretném, ha kifejtenénk. Ami azt mondja, hogy „a megváltás az lesz, amikor az egyedülvaló fényesség a legmélyebb sötétségbe leér”. Ez engem meglepetésként ért, a lesz szó leginkább, magyarul ez a jövőbeni állapot, mert ugye én eddig azt gondoltam, hogy megtörtént a megváltás, de ezek szerint nem. Szeretném, ha ezt átbeszelnénk, mert nekem ez egy nagyon új gondolat, agy és szívtágító dolog.

J: Megváltás. Mivelhogy elég sokat beszéltünk a közösségben erről, „M” és „I” tőletek várom, hogy mondjátok el „D”-nek azt, amit tudtok erről.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: A megváltás, megszabadítást jelent. Jézus a megszabadító. De aki Őt befogadja, és az élete középpontjába teszi, azt megváltottnak gondoljuk. Jézus vagy az Isten maga a Fényesség. Az, hogy a legmélyebb sötétségbe leér, az egy nagyon távoli jövőben lehetséges, mert a világ ateista. A megváltás egyénenként, az emberre szóló. Az, hogy mindenkihez odaérhet, az annyira távoli, hogy nem is tudom, lesz-e valaha ilyen. A legmélyebb sötétség az Isten nélküliség, az Isten hiány.
- D: Ezt eddig tudtuk, csak bennem az a kérdés, hogy Jézus, amikor megszületett a Földre, megváltotta az embereket. Én még itt tartok.
- J: „M” te felmondtad a régit, ami azt jelenti, hogy próbáltál valami angyalit is belevinni, de nem igazán sikerült. Tudjuk, hogy van egy evangéliumi szöveg, van egy egyházi szöveg, ami Pálra támaszkodik, van egy Hang szöveg is, és van egy Angyal tanítás szöveg is. És bizony-bizony mindegyik mást tartalmaz a megváltás vonatkozásában. Az egyház vonatkozásában a megváltás mit jelent?
- M: Hogy Jézus a keresztre vitte a bűneinket, és ez által megváltott bennünket. Helyettünk halt meg.
- J: Vagyis a megváltásával mit csinált?
- I: Megszabadította a bűntől az embert.
- J: Nem pontos. Mit csinált a megváltásával? Az eredendő bűn terhe alól váltotta meg az emberiséget. Vagyis keresztre vitte az eredendő bűnt, mint második Ádám. – mondja Pál. Az első Ádám elkövetette az eredendő bűnt, Jézus, mint második Ádám kiengesztelte az Atyát az önkéntes kereszthalálával. Kiengesztelve az Atyát keresztre vitte az emberek eredendő bűnét. Mi volt az eredendő bűnnek a büntetése? Ádámot és Évát mivel büntette az Isten?
- I: A világban kell élniük, vérük verejtékével kell megszerezni a betevőjüket.
- M: Kiűzetett a paradicsomból.
- J: A legfontosabb mivolt? A legfontosabb a halál volt, hogy meg kell halniuk, és a munkájukkal meg kínnal, keservesen kell megteremteni a megélhetésük gyümölcsét. Az Istentől kirekesztve, a paradicsomból kirekesztve. Ez volt az eredendő bűn büntetése. Pál ezt az eredendő bűnnek a feloldását látta Jézus kereszthalálában, mert nem ismerte Jézus eredeti tanítását. Az evangéliumokban van-e erről szó?
- M: Nincs.
- J: Az evangéliumokban Jézus erről egy szót sem ejt. Egy utalás van erre, de nagy valószínűséggel azt is az evangélista illesztette be, már mint keresztény közösség vezetőként. Egy Pálhoz alakított gondolkodásmód szerint. Nem tudták, hogy ki ez a Jézus. Pál sem tudta. Pál kitalálta, az evangélisták meg a keresztény egyház elfogadta.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Tehát az eredeti megváltás ez. A templomokban a megváltásnak ezt a formáját nem hirdetik. Azt hirdetik, hogy megváltott a bűntől, keresztre vitte a bűneidet. Feri bácsi ezt úgy kérdezte, hogy mikor ezzel jött valaki, akkor visszakérdezett: „Miért, most nincs bűnöd?. De van. Most akkor oda vitte vagy nem vitte? Hogy lehet, hogy van bűnöd, Ő meg oda vitte és megváltott téged?” A Hang ebben a vonatkozásban eggyel tovább lépett és azt mondta, hogy Jézus nem váltott a bűneidről. És ha megváltóként is van jelen, ami megszabadítót jelent. A megszabadító vonatkozásában kifejtette a Hang, hogy mitől szabadított meg viszont Jézus. A szellemi sötétségtől. Ez mit jelent?

M: Azt, hogy Általa meg tudjuk ismerni a valós Istent.

J: Tökéletes. A helyes Istenismeret tekintetében szabadított meg Jézus attól a szellemi sötétségtől, amit az írás képviselt. Amit az egyház hirdet, az Páltól ered, azt az evangéliumokban nem találod meg, a Hang tanítása ebben tovább megy és azt mondja, hogy mindaz, amit az egyházban hirdetnek, az úgy nem igaz, az annyiban igaz, hogy a tanításával a szellemi sötétségtől váltott meg. De minden embernek megvan-e a lehetősége, hogy ezt a tanítást elfogadja vagy nem?

D: Persze.

J: Akkor minden embert megváltott ezzel, hogy a szellemi világosságot kínálja fel? Mi kell ahhoz, hogy valaki megváltott legyen a szellemi sötétségtől?

M: Hogy befogadja Jézus tanítását, minden ember saját magát váltja meg.

J: Így van, hogy a tanítását befogadja. Ez a feltétele. Tehát nem tudott Jézus mindenkit megváltani. Azt tudja megváltani - és nem tudott, hanem tudja, jelen időben -, aki a tanításával szóba áll, azt hitelesnek találja és befogadja. Erre az Angyalkönyv azt mondja, hogy az sem jó. Az sem teljes, mert a megváltásnak ezzel a tartalmával én nem nagyon tudok vitatkozni, mert el tudom fogadni, hogy a megváltásnak van egy ilyen vonatkozása. De azt is hozzá kell tennem, hogy azt nem látom, hogy ez lenne a megváltásnak az a teljessége, amely minden ember vonatkozásában, minden emberre kiterjedően, általánosan és tökéletesen és teljesen a megváltás fogalmát takarná. Ez egy része a megváltásnak. Az Angyalkönyv ismeretében azt mondanám, az ő szóhasználatában, hogy ez az előkészület, a valódi megváltáshoz. A megváltásnak az Angyalkönyv is megtartja-e a megszabadítás tartalmát, a megváltás vonatkozásában?

I: Igen.

M: Persze. Többször mondja az angyal, hogy megszabadulsz és megszabadítasz.

J: Tehát, mondhatjuk, hogy az angyal a megváltás fogalmának a tartalmában megtartja a megszabadítás értelmezését. Tehát nem tér el ettől, nem ad új tartalmat neki. Csak vonatkozást ad neki mást. Mindamellett, hogy a szellemi sötétségtől való megszabadítás feltétele lehet-e annak, hogy idáig elérjél?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Igen.

J: Hát, ha te szellemileg, nem tudsz megszabadulni attól a sötétségtől, amit a régi képvisel, akkor az újjal esélyed nincsen, hogy szóba állj. Akkor elérkeztünk oda, hogy ki mit tud az Angyalkönyv tanításában megjelenő megváltás tartalmáról? Mi a lényege annak a megszabadításnak, amit csak az ember tud megtenni? Az embernek – azt mondja – önmagát kell először megszabadítani. Nem az Isten szabadít meg, Ő a szellemi sötétségben felkínálta a világosságot, amivel vagy élsz vagy nem élsz, de már itt is azon múlik, hogy te szabadítod meg magadat, te váltod meg magadat, nem más. Szinkronban van-e ez a Hangnak azzal a tanításával, hogy mindenki csak önmagáért felel?

M: Bizony, bizony.

J: És azzal, amikor azt mondja Jézus, hogy Én semmit nem csinálok meg helyetted.

D: Mert veled mindent, de helyetted semmit.

J: Így van. Még a megváltást sem csinálom meg helyetted. Neked kell megtenni. Az embernek kell megváltania magát. Miből? Ugyanott tartunk, ahol az előbb, a szellemi sötétségből, a szellemi világosságban neki kell döntenie, mint erkölcsi lénynek arról, hogy akarom-e az Istent ismerni vagy nem. Ez ugyanazt jelenti, hogy akarok-e Hozzá tartozni. Mi a feltétele annak a látásmódnak az angyal tanításában, amelyben az ember képes megváltani önmagát?

M: A nyitottság meg az éhség Jézusra.

J: Ez az alap. Mondhatom-e, amit úgy fogalmaz meg az angyal, hogy „mindenben lásd meg Őt”? Valójában, amikor ezt képes megtenni, hogy mindenben. A mindenben van-e kivétel?

M: Nincs.

J: A rosszban is?

M: Igen.

J: Mert?

D_: Az egy elrontott jó.

J: Elrontott jó a Hang szerint, de van egy még több. Minden jó forrása a rossz. Mindig a rosszból nő ki a jó. Csak a rosszból tud kinőni a jó. A jóból nem tud kinőni, csak a rosszból tud kinőni. Tehát a forrása a jónak, a rossz. Mindig. Ezért van jelen a világban a rossz. Azt mondja az angyal, hogy „a bűnt Ő küldi”. Ez az első résznek az anyagában van benne. Minden esetben erkölcsi területen járunk természetesen, az Isten

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

területén járunk, az Isten vonatkozásának a területén járunk. Tehát minden olyan rossznak, ami ebben a vonatkozásban gonosszá vagy Istent szeretővé teszi az embert, a rossz a forrása, tehát a rosszból születik a jó. Ahhoz, hogy az ember képes legyen meglátni mindenben Őt, ehhez szükséges az, hogy korábban befogadja Jézust, aki a világosságot kínálja fel neki. Nem tudod meglátni az Istent mindenben, ha nem vagy Rá nyitott, ha nem vagy Rá éhes, ha nem ismerted meg annyira az Istent, hogy Jézusban fedezd Őt fel.

D: Istenismeret nélkül nem tudod megtenni.

J: Azzal, hogy mindenben meglátod az Istent, a jóban is, a rosszban is, a pohárban is, a könyvben is, a gyümölcsfában is, a szemüvegben is, mindenben meglátod, mint feltételt. Hogy Nélküle ez nem létezne. Azzal, hogy mindenben meglátod Őt, a megváltásnak milyen területét valósítod meg még azon kívül, hogy önmagadat megváltottad a szellemi sötétségtől és az anyagvilág terhétől?

M: Szellem az Isten és minden szellemi eredetű. Milyen megváltás területét valósítottak még meg? Átvitted az anyagvilágot a szellemvilágba. Megvalósítottad a híd szerepedet. Nem csak önmagadat váltottad meg, hanem megváltottad a saját világot is. Azért mondom, hogy a saját világot, mert ha csak azt mondom, hogy a világot, akkor rögtön az jön, hogy mindenki világot. Nem. Amit az elején megfogalmaztál, hogy az majd a távoli jövőben lesz, amikor az egész világ meg van váltva, ilyen nincsen. Erről az angyal nem beszél. Ilyen világ nincsen, hogy mindenki egyformán megváltva saját magát híd szerepet töltsön be a szellem és az anyagvilág között. Ilyen nem létezik. Mindenkinek a saját világában történik ez, személyesen, személyre lebontva.

M: Amikor az angyal azt mondja, hogy a megváltás az lesz, amikor az egyedül való fényesség a legmélyebb sötétségbe leér...

J: Benned. Nem a világban. Én azzal nem tudok mit kezdeni, hogy ha a „D”-ben a világosság a legmélyebb sötétségbe leér. Mert én bennem attól még megmaradhat a sötétség.

D: Ez az egyéni út.

J: Azt mondja a legvégén az angyal „zengjen a dal a halál fölött a diadal, zengje a négy a hét dicséretét” – ez érthető a négy ember a hét sík dicséretét „eggyé lett a két fél lét”, a szellem és az anyag eggyé lett. „higgyétek, - mondja a négynek - az öröklét immár a tiétek” Megváltották-e magukat?

D: Meg.

J: És a világot?

D: Nem.

J: Dehogynem a saját világukat. Az öröklét immár a tiétek. Eggyé lett a két fél lét.” Bennetek. Ez azt jelenti, hogy nem gondolkodik a világban, nem tanít arról, hogy a világban kell mindennek megtörténnie, hanem benned. Mert te vagy a lényeg. Te meg te, meg te. És mindenkiről el lehet mondani egyéenként, hogy az Isten szemében te vagy a középpont. Neked is el lehet mondani, hogy te vagy a középpont! Erre megkérdezheti, hogy nem ő? Hát ő is. Azt mondja a Hang, hogy az Istenben nincs fontosabb a világon nálad. De ugyanezt neki is elmondja. Ezzel azt akarom csak mondani, hogy aki abban gondolkodik, hogy jaj, Istenem, és a másikkal mi lesz?, hát azzal törődjön Ő, hogy mi lesz vele. Az az Ő felelőssége, az Ő kompetenciája, nem az enyém. Az a rész, hogy amikor az egyedül való fényesség a legmélyebb sötétségbe leér, nem teszi hozzá, hogy benned, mert magától értetődő, hogy benned. „Mi mindnyájan ezen munkálkodunk”, de nem a világon munkálkodunk, hanem rajtad meg benned munkálkodunk. Nem azt mondja, hogy a világnak kell majd álmodóból ébresztővé válni, hanem neked meg neked, ennek a négynek. Tehát a megváltás személyes ügy. Minden vonatkozásában személyes ügy. Egyedül azért zavaró ez, mert az egyház behozta azt a fogalmat, hogy a megváltás közügy. De nem az. Akkor ez érthető?

Igen.

M: A 105. oldalon a 19. Beszélgetés Lilivel. Fehérkönyvben 119. oldal.

„L. Mi az indulat, ingerlékenység és mi az oka?

- **Inger-lékeny. Indul-at.**

Mindkét szó kezdetet jelent.

Az erő lába a kezdet.

Indul alulról, emelkedik az erő,

de formálható, átalakítható, irányítható.

Ki ne öntsd indulat formájában!

Vigyázz rá, szent erő, ki ne öntsd!

Őrizd meg és alakítsd!”

Azt kérdezem, hogy ezt az angyal ezt az erőt alulról emelkedik, miért nevezi szentnek?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: A kérdésed az, hogy miről is van itt szó? Mert azt nem tudom meg fogalmazni, hogy szent erő, mert nem erről szól a szöveg. Az indulatról van szó. Az indulat alapján véve az embernél micsoda?
- D: Érzelemhez tartozik. Egy negatív tartalmú viselkedésforma.
- J: Biztos, hogy negatív? Mit jelent az, hogy negatív?
- D: Az ingerlékenység, az igen.
- J: Mit jelent az, hogy negatív?
- M: Azt, hogy az embert tévútra viszi. Ideges lesz tőle. Az idegesség pedig egy tévút.
- J: Mondhatnánk azt, hogy nem az Isten felé viszi?
- D: Igen.
- J: Önmagában véve ez a negatív szó annyiféleképpen értelmezhető, ahogyan akarjuk, de talán elmondhatjuk, hogy az ingerlékenység és az indulat nem az Isten felé visz. Mi ennek az ellentéte?
- D: Békesség, türelem.
- M: Szeretet.
- J: Meggondoltság. Megfontoltság. Józanság. Amik viszont minden további nélkül mondhatnánk azt, hogy az Isten felé vihetnek adott dologban. Azt kérdezi, hogy mi az indulat, ingerlékenység és mi az oka? Hogy mi ez és mi az oka? Azt mondja erre az angyal, hogy az indulat és az ingerlékenység erő. Az emberben lévő erő, ami indulat és ingerlékenység formájában jelenik meg. Tehát egy olyan erő, amely ebben a formában jelenik meg, mondhatnánk azt is, hogy nemkívánatos módon.
- M: Azt írja itt utána, hogy ez formálható, alakítható, és más irányba is lehet irányítani.
- J: Tehát ez az erő, legtöbbször az ember igazságérzetéből fakad, ez azt táplálja az indulatát és ingerlékenységét, hogy igazam legyen egy vitában vagy egyéb másban. De mindenféleképpen erőként jelenik meg, amely erő formálható, alakítható, irányítható, vagyis pozitív irányba az Isten felé alakítható. Valaki a józanságával, meggondoltságával egy erőt jelenít-e meg?
- D: Igen.
- J: Hát hogyne, ugyanúgy, mint az indulattal.
- I: Az jutott eszembe, hogy Jézus, amikor a farizeusokat elküldte melegebb éghajlatra, abban lehetett-e indulat vagy nem?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Azt mondja, hogy „viperák fajzatai, ki intett meg titeket”, stb.
- D: Ez tele volt indulattal.
- J: Sokszor felvetődött, hogy most akkor Jézussal mi a helyzet itt. Lehúzta őket a WC-n nem is egyszer.
- I: Nála biztos, hogy tudatosság, a meggondoltság, az indulat ezek nála nem merültek fel, mert Ő a valóságot mondta.
- J: Mi történt ott?
- D: Azt mondjuk, hogy vizsgáljátok mi az, ami valóban megtörtént, mi az ami csak hozzá költés, most akkor ez valóban így történt?
- J: Én ezt el tudom fogadni hitelesnek. Akkor, amikor lehordja őket a sárga földig, mert a valóságot közvetíti, igazat mond.
- J: Mit csinál Jézus?
- M: Szembesíti őket.
- J: Tehát, nem csinál mást, szembesíti őket. Azt mondja el, hogy mi van bennetek. Nehogy azt higgyétek, hogy el tudjátok titkolni. A farizeus szó miért terjedt el negatív formában, miközben Izraelben a maga területén egy pozitív erőt képviselt?
- I: Képmutatás.
- J: Ez miben nyilvánul meg?
- I: Mást beszél, mást csinál.
- J: Tehát hiteltelen. Mást beszél és mást csinál. Arra akarja rákényszeríteni Izrael népét, hogy tartsa be a törvénynek a 634 parancsolatát, miközben ő nem teszi meg. Jézus ezt is a szemére veti a farizeusoknak, hogy elhordhatatlan terheket tesznek a nép vállára, magatok meg nem hordjátok. Ezt nem az indulat mondatja el vele, hanem a valóság. Én emberként nehezen tudom elképzelni, hogy valaki amikor ilyeneket mond, akkor nem emeli meg a hangját. Aztán lehet, hogy hányszor mondták, amikor megemelte a hangomat, hogy ne kiabálj, ne veszekedj. Dehogyan veszekedtem! Nyomatékot akartam adni a mondataimnak. Súlyt akartam neki adni. Ezt lehet, hogy más azt mondja, hogy hú micsoda indulatos egy ember, pedig szó sincs róla. Azt, hogy gonosz ember vagy el lehet mondani simogatva, ahogy a Feri bácsi mondta, hogy csomagoljátok be sztaniolba? Ez nonszensz. Megvan mindennek a maga módja, de ez nem jelenti azt, hogy azt mondhatnánk rá, hogy indulattal és ingerlékenyen mondta volna ezt. Ettől függetlenül én nem találok abban semmi kivétnevalót, ha éppenséggel benne volt némi indulat, hogy a kutyafáját, hogy a tanítványainak azt mondta, hogy

meddig leszek még veletek, meddig tűrjelek még benneteket?! Hogy lehettek már ilyen hülyék?! Mióta tanítalak benneteket és az ábc-t nem vagytok képesek felmondani?! De ez nem türelmetlenség. Van jogos türelmetlenség, és van nem jogos türelmetlenség. Jogos türelmetlenség, amikor helye van a dolognak, amikor ki akarja mozdítani ezzel, amikor már nincs más eszköz a kimozdításra, mint ez. Mondhatjuk, hogy a tanítványok tartottak Jézustól?

D: Naná.

J: Valamilyen módon, ha nem is a szó tartalmának a teljességében, de féltek is Tőle?

M: Igen.

J: Nem úgy, ahogy fél, retteg az ember valamitől, de igenis féltek a szembesítéstől, mint ahogy meg is tette Jézus, akkor, amikor meg kellett tenni. Félték megkérdezni, mondja az evangélium. Mert folyamatosan úgy érezték magukat, mint akit leöntöttek egy vödör jeges vízzel. De a valóság, az mindig leönt egy vödör jeges vízzel, Főleg akkor, ha az ellentéte van benned. Ezt az erőt ne öntsd ki indulat formájában – mondja. Vigyázz, mint minden erő, ami benned van, szent erő. Mit jelent az, hogy szent erő? Istentől származó, Istenből forraszó. Nincs benned olyan erő, ami ne belőle forraszna. Csak te adsz neki más irányt. Csak ha rosszul használjátok, akkor rombol – fejezi be. Használjátok jól.

M: Ezt gyakorolni kell.

J: Mi az, amit nem? Az indulat önmagában véve sem nem jó, sem nem rossz, van.

D: Attól függ, hogy merre irányul.

J: Akkor ez rendben van?

M: Igen.

J: Akkor te jössz „I”.

I: 17. Beszélgetés Lilivel, 89. oldalon:

„- Csodálatos kehely szállt alá az égből.

Az embergyermek elkapta, elejtette.

Ezer darabra tört csikorgó cserépszilánkra:

Szavakra.

Nincs sok SZÓ - csak egy kehely.

Újra és újra alászáll az égből.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A kérdésem az, hogy ez mit jelent?

M: A kehelynek több féle értelmezésével találkozunk az angyal tanításában. Az égből mi szállhat le? Ez egy szimbólum.

I: Jézus.

M: Akkor a kehely, mint szimbólum mit jelenthet?

I: Az ember ezer darabra törte, minek a vonatkozásában?

M: Az, hogy ezer darabokra törte látszik, hogy mit csinált, belőle. Százmillió vallást csinált belőle és mindenféle irányba eltévelygett. Jézus valósága, egy.

J: Mivel asszociál az ember, amikor a kehelyről van szó?

M: Az ostyára.

I: Egyházi szertartásban Jézus vérének tartja a kehely.

J: Óhatatlanul az ember, amikor ezt olvassa, akkor arra asszociál, ami az eucharishtiában Jézus vérének tartó edényt jelenti. Miből származik ez az egész szertartás, Jézusnak milyen szövegéből, milyen igéjéből?

M: Az utolsó vacsorán hangzott el, hogy ez az én testem, ez az én vérem, ezt egyétek.

J: Nem egészen. Mert ez csak egy utasítás, de ez tartalmat nem ad neki. Mi az, ami tartalmat ad neki? Hozzá kell tennem, hogy a mi közösségünk is megtartotta, ha nem is szertartás szinten, de gyakorlat szintjén megtartotta ezt. És ennek oka van.

I: Hogy Jézus azokkal étkezett, azokkal volt egy asztalközösségben, egy szeretetközösségben.

J: Nem ez a lényeg. János evangéliumának 6. fejezete: „Aki nem eszi az én testemet és nem issza az én véreket, abban nem lesz élet.” Mondja a tömegnek. Mire aztán a tömeg elhagyja, mert azt hiszik, hogy valamiféle kannibalizmusra szólítja fel őket, mert a vért ivás Izraelben tiltott dolog volt. Az áldozati állat vérével meghintették az áldozati oltár oldalát, 7-szer körbejárták, stb., megvolt ennek a rítusa, de zsidó ember vért nem ihatott. Ez olyan volt, mint az Istent gyalázás. Mit mond ezzel Jézus?

M: Aki az Ő tanítását nem teszi magáévá, abban nem lesz élet, mert Ő az élet.

J: Hozzá kell tennem, hogy a vér nem egy, nem két kultúrában és vallásban az élet hordozója a testben. Az élet, mint olyan, a vér által jelenik meg. A kenyér meg, mint táplálékként, ami nélkül megint nem tud a test fennmaradni. A szilárd táplálék kötődik a testhez, a folyadék megint a testhez, a szellemi táplálék a tanítás kötődik Jézushoz, és az élet, Jézus. Aki azt mondja, hogy „Én vagyok az út, a valóság és az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

élet”, aki nem issza az én véretem, mert én vagyok az élet, ami az élet hordozója, abban nem lesz élet. Vagyis abba akkor nem tudok beköltözni. Aki nem fogadja be Jézust szellemi táplálékként is italként, az nem fog élni, az halott lesz. Szellemi halott lesz. Az az Istenhiányban éli meg magát nem csak itt a Földön, hanem a másvilágon is. Ahhoz, hogy valaki Jézus vérével szimbolikusan tudjon táplálkozni, ugyanis az utolsó vacsorának mi a lényege, ami elválasztja a mi látásmódunkat az egyházétól?

M: Az egyház szó szerint értelmezi.

J: Az a baj, hogy az evangélium nem mondja azt, hogy Én Jézus, amikor a pap elmondja ezeket a szavakat, beleöltözöm az ostyába. Ezt nem mondja.

M: Így van, de ők mondják. Én a vallásra vonatkoztatva mondtam, hogy őt átváltoztatják azt a bort Jézus vérévé, azért értelmezik szó szerint.

J: Mi a különbség a vallás és a mi látásmódunk között ebben az esetben? A vallás azt fogalmazza meg, hogy a papnak a szavaira, amikor elmondja ezeket az utolsó vacsorán elhangzott szövegeket, hogy Jézus szellemi létformájából beleöltözik anyagtestként a kenyérbe és a borba, és te Jézust anyagtestileg veszed magadhoz. Te valóban Jézust eszed és Jézust iszod anyagtestileg. Csak átváltoztatott formában. Aztán itt lehet szubsztanciával beszélni meg egyéb másról, amivel magyarázzák, de a lényeg ugyanez. Közben ez nem hangzott el az evangéliumokban egy árva szóval sem. Jézus annyit mond erre, hogy „így emlékezzetek”. Vagyis azt mondja, hogy arra, hogy Én szellemileg tápláltalak és itattalak benneteket. Tápláltam a szellemeteket kenyérrel és itattalak benneteket az étellel. Erre azzal emlékezzetek, és Pál például, amikor az utolsó vacsoráról beszél, bizony ebben az értelemben beszél, nem az evangélium átformálása, tehát az egyház által való megjelenítésében beszél Pál. Azt mondja, hogy emlékezzünk meg arról, hogy Jézus táplált és itatott bennünket, és a mi közösségünkben az emléken van a hangsúly. Hogy mi így emlékszünk rá. Ez azt jelenti, hogy ahhoz, hogy ez megtörténjen, nincs szükség papra. Az utolsó vacsora, ha volt utolsó vacsora, feltételezi a pap szükségességét? Milyen pap szükségességét? Izraelben ki volt pap? A templomban volt az áldozatbemutató pap, ott más pap nem volt. Ott nem volt liturgiát bemutató pap, nem volt szertartást levezető, nem volt klerikus, tehát a laikustól megkülönböztetett személy, aki az Istennek kedves volt.

I: Ez egy elég egyszerű mód arra, hogy végérvényesen ki tudják az Isten maguknak tulajdonítani, sajátítani, és mindenki más csak utánuk következessen. Tehát egy hatalom létrehozásához nagyon jó eszköz.

J: Egészen pontosan. Tehát elérkeztünk az emlékezéshez. Közelebb kerültünk ahhoz az asszociációhoz, hogy csodálatos kehely szállt alá az égből. Mi történik, mit akar mondani az angyal? Ezzel az egész utolsó vacsora kérdésével egy olyan kehely szállt alá az égből Jézus által, ami az életet hordozza, amiben az élet van. Mert a vér, az élet

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

volt, ha már itt a kehelyről beszélünk. Átvitt értelemben ez a kehely lehetne Jézus maga is?

I: Igen.

M: Persze, mert ez egy szimbólum.

J: Lehetne szó szerint is érteni, ugyan ott vagyunk. És lehet átvitt értelemben is érteni, ugyan ott vagyunk. Ha annyit mondok, hogy Jézussal közvetlen kapcsolatban lévő dologról van szó. Ami alászállt az égből. Jézus alászállt az égből? Maga az esemény, mert itt nem a kehely a lényeg, hanem maga az esemény, hogy az életet kínálta itt alul a tanítványainak, az is az égből szállt alá, maga az esemény. Az embergyerek elkapta, elejtette. Ugye az embergyermek, mit akar mondani ez a gyermek szóval?

I: Éretlen.

J: Nagyon jó szó! Éretlen. Elkapta. Vallást csinált belőle. Szertartást csinált belőle. Azzal, hogy szertartást csinált a valóságból, az eredetiből, ezzel mi történt vele? Ezer darabra tört?

D: Lényegét elvesztette.

J: Szavakra. Elvesztette a lényegét. Márpedig ebben a vonatkozásban nincsen sok szó, csak egy kehely, csak egy Jézus. Újra és újra alászáll az égből. Akár az emlékezés kapcsán, akár a befogadás kapcsán. Egy keresztény pap vajon ezt hogyan magyarázná? A hite szerint magyarázná, és az eucharisziát látná igazolva. Kétségtelenül. Szó szerint is lehet értelmezni, hogy ő igazolva látja az átváltoztatást. Még ő is megtalálja benne a maga igazát. Ez így elfogadható? ... Akkor folytassuk:

M: 138. oldalon 25. Beszélgetés Gittával:

„Tanítlak:

Mit hibádnak vélsz, erényed lehet, ha felismered.”

A kérdés, hogy válhat a hibám erényemmé?

D: Ha átalakítod.

I: Ha felismered és tanulsz belőle.

D: És átalakítod.

M: Ha képes vagy arra, hogy meg tudod változtatni a gondolkodásod.

J: Biztos, hogy erről szól? Van egy ember, akit azzal hibáztatnak, hogy makacs vagy mint az öszvér. Jó vagy rossz tulajdonság?

M: Van, amikor ez erény az embernek?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Mikor erénye az embernek? A jóhoz való ragaszkodásban.
- I: Sok dologgal el lehet ezt mondani, attól függ, hogy mire érti az ember, mert a makacsság kitartást is jelent.
- J: Pontosan.
- I: Tehát, hogy ugyanannak a dolognak két vetülete van, attól függ, hogy milyen irányba teszi ezt.
- J: Makacsul hűség. A világ nem győzi felsorolni a hibáidat, hogy te milyen vagy, miközben az Isten oldaláról, meg mindaz, amit a világ hibának vél, az bizony erény. A nélkül nem tartozhatnál Hozzá. Mit mond még hibának a világ?
- M: Például nem hajszolod a pénzt.
- D: Nem a külsőségekre fekteted a hangsúlyt, hanem a benső szellemi fejlődésedre.
- I: A mások által való uralkodással szemben határozottan mások szempontjából egy hátránynak látom, ha valaki öntudatos. Az sokszor hibaként vetődik fel, hogy nem vagy hajlandó bólogatni.
- J: Nagyon jó! Te annyira öntudatos vagy, hogy már veled nem is lehet beszélni sem.
- I: Nem öntudatost szoktak mondani, hanem gőgös vagy.
- J: Tehát találunk olyan hibának vélt magatartásbeli dolgokat, amelyek az Isten oldaláról ha felismeri az ember, hogy milyen elképesztő módon vitte őt ez előre az Isten felé és tartotta meg ebben. Ennyi az egész.
- M: Én nem érzem befejezettnek, mert a világ kapcsolatában mondtuk el ezt, amit mondtunk, és itt ő a saját vonatkozásában mondja azt, hogy mit hibádnak vélsz.
- J: Készüljünk elő, hogy milyen kérdéseket tárgyaljunk meg a jövő héten.
- D: Egy rövid kérdésem van, többször szó esik a jelekről. Például a 14. Beszélgetés Lilivel:
- „Szabad-e valamit megtudnom a jelemről?”**
- Ez miért fontos, miért van szükség rá, kell-e az embernek ezzel foglalkoznia, hogy neked ez a jeled, neked amaz a jeled, mint az oviban? Az Isten vonatkozásában van-e erkölcsi tartalma, és miért fontos ez?
- I: Témákat szeretnék ismételni, mert nekem az álom még kérdéses.
- J: Tehát ami előreláthatólag szóba kerül, az a jel és az álom kérdése lesz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

D: Bennem még kérdés maradt a jó meg a rossz, amiről beszéltünk, hogy minden jó. És minden abból születik.

M: Igen, az, hogy minden.

J: A rosszból születik a jó. Nekünk is meg kellett ezzel barátkozni, át kellett látni, meg kellett érteni. Akkor következő alkalommal ezzel kezdünk.

Mennyei Atyám! Tele van a szívünk a Te mondanivalóddal. Amint látod, helyenként megtorpanunk, továbblendülünk, de mindenképpen megéljük azt a hallatlan segítséget, amit az angyalaidon keresztül nyújtasz nekünk és amivel vezetsz bennünket.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István